

Kakó na Krki zvoní.

Stara pesen Kánčnikova *)

Bóm, bom, bóm,	Prepelica,	Hlapec inó
Bóm se dál	Jarebica,	Gospodár!
Po sih mál	Kukavica,	Vsi molimo
Z' en bokál!	Volk, lisica	In éastimo,
Bómo píli,	In kozica!	Zahvalimo
Vin' točili	Tudi vrán	Stvárnika,
In hvalili	In podgán	Ker od njega
Vsi Bogá:	Bóga hváli	Vin' dobimo! —
On ga dá	Noč in dán;	Jaz tegá
En kozárček	Vsi fantíci	Dóbregá
Ali dvá.	In deklíči,	Očeta nebéškega
Vse stvari hvalite gá:	Vsi črvíči,	Bom častil,
Mož, ženica,	Ríbe, ptíci —	Dókler živ
Brát, sestrica,	Vsaka stvár	Bóm, bom, bóm,
Golóbica,	Za ta dár,	Živ bom — bóm! **)

*) „To so vérzi,“ — také je Kánčnik rékal pesnim, katere niso bile odménjene pétnu, kakeršna je tudi ta. — Upotrebljam tukaj brez nobenega pomiselka zdanji prapovpis, in sam ne véim, za kaj ga ne bi smel.

**) „Ta pésen je skována ino v déžel dána od enega pésmij-skladálca, ki né imel levega pálca,“ — také se je éasi v šali podpisal pokojni Kánčnik. Lévi palec si je bil odstrétil na lovu. — Kánčnik je bil učitelj na Dolénjskem, ter ako se ne motim, najprvo v Velíkih Lásčah, mej Turjakom in Ribnico, potem na Krki (Obergurk), ter poslednjič v Dobrépoljah (Gutenfeld), mej Krko in Velíкими Lásčami. V Dobrépoljah je umrl nekakó 1841. ali 1842. léta. Zgornje pesen je bil stvoril na Krki brez nobene dvojbe, ker so Lásčani vedno pripovedovali, kar sem često slišal tudi jaz, da se je imenovala: „kakó na Krki zvoní.“

F. L.

Razne stvari.

Kratkočasnice.

* Leni Mihec je malo ne vsak dan prepozno prišel v šolo. Učitelj so bili zaradi tega že jako nevoljni ter ga ostro kregajo, zakaj da on vselej zadnji v šolo pride. „Ne zamerite, gospod učitelj! jeden mora zadnji biti,“ izgovarja se Mihec.

* Katehet vprašajo učenca, zakaj je Adam v jabolko vgriznil. Učenec odgovori: „Ker ni imel noža, da bi si ga bil odrezal.“

* V nekem deškem zavodu je bila navada, da je dečke vsako jutro hodil sluga buditi s pozdravom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ in dečki so morali odgovoriti: „Na veke, amen!“

Necega jutra pa je jeden zaspal in ko ga pride sluga drugič buditi, zadere se nad njim: „Nu, kako dolgo pa bodeš ti spal?“ „Na veke, amen!“ odgovori deček, ki se je ravno probudil.

* Kmetski deček je na ulici pretepал gospodskega dečka. Tega mati to skozi okno videč grozi se kmečkemu dečku, rekoč: „Čaj, poníglavec, jaz ti kmalu pridem pomagat.“ — „O le ostanite v izbi, gospá, saj sem mu jaz sam kos.“

* Dve gospi ste se na ulici pogovarjali in tožili, kako je neki to, da so nekoliko časa sém pri pekarji hlebi vedno manjši. Čevljarsk deček, ki je ta pogovor slišal, reče: „to je čisto